

ändring eller tillägg i eller till denna §, för att, om möjligt är, på en gång vinna rättelse och rättvisa. Jag anhåller således ännu en gång det Riksdagen ville besluta,

att på lämpligt ställe i Bevillningsförordningen eller ock med ett tillägg till densamma införa den bestämmelse, att prest, som uppbär tionde eller annan till bevillning hänförlig inkomst af flera kommuner inom samma pastorat, bör i hvardera kommunen påföras bevillning för de inkomster han af desamma uppbär.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1871.

Åke Andersson.

N:o 122.

Af Herr Åke Andersson: Om ett tillägg tillhvad 57 § i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet stadgar, rörande sättet för kommunalutskylders erläggande.

Uti 57 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet bestämmes hvilka som äro skyldige att deltaga i kommunens utgifter, ehvad han derstädes är bosatt eller icke, såsom egare eller brukare af hemman o. s. v. — — — eller annan till bevillning taxerad näring. Härmed slutar bestämmelsen för dem, som bo utom kommunen. Det talas således icke om inkomst. Medgifvas måste att om ordet »inkomst» hade deruti varit inflytet, kunde det i flera fall medfört olägenheter, men i ett hänseende hade ordet »inkomst» rättvisligen varit på sin plats. Till exempel om en prest uppbär tionde och andra inkomster af två eller flera försam-

lingar inom samma pastorat, så taxeras han till bevillning för hela sin inkomst endast i den kommun, hvaruti han är bosatt. Således bidrager han icke med ett enda öre till kommunalutgifter i annexförsamlingen, af hvilken han — såsom förhållandet är på många ställen imin ort — uppbär långt större inkomst än i den han är boende. Såsom exempel vill jag anföra att uti ett pastorat nära intill det, hvaruti jag har min bostad, uppbär pastor nära 200 tunnor spanmål af annexförsamlingen, men i moderförsamlingen endast omkring 40 tunnor. Han blir således för den inkomst han uppbär af annexet påförd ett betydligt antal fyrkar, hvaraf beräknas kommunalutgifter till minst taget 50 å 60 R:dr, hvilka komma moderförsamlingen till del på annexförsamlingens bekostnad. Att detta lagstadgande är en orättvisa, som tarfvar rättelse, lär väl svårigen kunna bestridas. Jag har vid tvänne föregående riksdagar motionerat om att få rättadt detta missförhållande, hvilka motioner blifvit remitterade till Bevillnings-Utskottet, som första gången tillstyrkte motionen, men Riksdagen afslog betänkandet. Vid 1869 års riksdag förnyade jag min anhållan, men då afstyrkte samma Utskott mitt förslag, ehuru motionen denna gången icke var utsträckt längre än till inkomsterna inom pastoratet. Bevillnings-Utskottet har för sitt afstyrkande, såsom det vill synas af dess betänkande, ansett att 57 § i kommunalförordningen lade hinder i vägen för ett tillägg till bevillningsförordningen.

På samma gång jag nu i annan motion anhållit om tillägg till bevillningsförordningen i oförmälda syfte, får jag vördsamt föreslå det Riksdagen för sin del täcktes besluta ett tillägg till 57 § i kommunallagen,

att prest, som uppbär tionde eller andra inkomster i flera kommuner inom samma pastorat, må i mån af sin inkomst betala kommunalutgifter till den kommun, hvaraf han uppbär densamma.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1871.

Ake Andersson.